

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3078/2018. (II. 26.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 25.Bpkf.7813/2017/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 25.Bpkf.7813/2017/2. számú végzése ellen terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt 2017. augusztus 4-én, a Pesti Központi Kerületi Bíróság útján az Alkotmánybírósághoz. Az alkotmányjogi panasz az Alkotmánybíróságra 2017. augusztus 8-án érkezett be. A panaszbeadvány a támadott bírói döntéseket az Alaptörvény II. cikkével, VI. cikk (1) bekezdésével és R) cikk (2) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszról és a mellékletként csatolt dokumentumokból megállapítható, hogy az indítványozó 2016. december 2-án feljelentést tett egy másik magánszemély (a továbbiakban: feljelentett) ellen a sérelmére elkövetett rágalmozás vétsége [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 226. § (1) bekezdés] miatt. A feljelentésben foglaltak szerint az indítványozónak a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 9.B.126/2015. számon folyamatban volt rágalmozás vétsége miatti magánvádas eljárásban a 2016. november 30-án tartott nyilvános tárgyaláson az emberi méltóságát súlyosan sértő kijelentéseket kellett végigolvasnia és végighallgatnia, többek között azt, hogy „kéjeleg”. Az indítványozó továbbá azt is sérelmezte, hogy a 20.B.14.036/2015. számú ügyben a feljelentett az ítélethirdetést követően őt „pszichopátának” nevezte. E kijelentéseken kívül az indítványozó a feljelentésben felsorolt további, a feljelentett által az internetre feltöltött videókat is, amelyekben a feljelentett az ő jóhírnevét és becsületét sértő állításokat fogalmazott meg.
- [3] 2.1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2017. április 4-én kelt, 1.Bpk.23.046/2016/5. számú végzésével a fent írt feljelentés alapján indult büntetőeljárást megszüntette. A végzés indokolásában a bíróság kitért rá, hogy beszerzte a 9.B.126/2015/9. számú jegyzőkönyvet, amely az indítványozó által hivatkozott nyilvános tárgyaláson elhangzottakat rögzítette, és megállapította, hogy abban nem szerepel arra történő utalás, hogy a feljelentett az indítványozóról azt állította volna, hogy „kéjeleg”. E kijelentés jogellenességét ezért a bíróság nem vizsgálta. Az indítványozó által felsorolt videók tartalmával, valamint azzal kapcsolatban, hogy a feljelentett az indítványozót „pszichopátának” nevezte, a bíróság – a BH2009.135. és a BH2001.462. számokon közzétett eseti döntésekben foglaltak alapján – úgy mérlegelt, hogy ezek az emberi becsületet nem érintik, és bár a hétköznapi szóhasználatban negatív tartalommal bírnak, nem minősülnek „olyan, az emberi méltóság megsértésére objektíve alkalmas becsmérlő vagy gyalázkodó kijelentésnek, mely[ek] a szólásszabadság, vagy véleménynyilvánítás kereteit túllépve bűncselekmény megállapítására [lennének alkalmasak].” Az indítványozó által kifogásolt videók kapcsán a bíróság külön megjegyezte, hogy azokban a feljelentett szintén negatív tartalmú, kevésbé szabatos, de a gyalázkodás szintjét el nem érő véleményt fejtett ki az indítványozóról; ez pedig sértheti az indítványozó jóhírnevét, de ez a kérdés legfeljebb egy esetleges polgári eljárásnak lehet a tárgya. A bíróság ezért a büntetőeljárást bűncselekmény hiányában megszüntette.
- [4] 2.2. Az elsőfokú végzés ellen az indítványozó fellebbezést jelentett be, azonban a másodfokú bíróságként eljáró Fővárosi Törvényszék a 2017. május 11-én kelt – és az alkotmányjogi panaszban támadott – 25.Bpkf.7813/2017/2. számú végzésével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.Bpk.23.046/2016/5. számú végzését helybenhagyta. A Fővárosi Törvényszék a végzését a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 371. § (1) és (4) bekezdései alapján röviden indokolta, az alábbiak szerint: „A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a feljelentésben kifogásoltak nem valósítanak meg bűncselekményt.”

- [5] 3. A Fővárosi Törvényszék végzésével szemben az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be, ebben kérve a végzés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseiként a II. cikket, a VI. cikk (1) bekezdését és az R) cikk (2) bekezdését jelölte meg.
- [6] 3.1. Az indítvány részletesen bemutatta a pertörténetet és az ügy előzményeit; így tartalmazza, hogy az indítványozó 2009-ben elvállalta egy magánszemély képviselőt, akit a feljelentett „már hónapok óta zaklatott / fenyegetett / feljelentett / rágalmozott.” Ennek következményeként az indítványozó maga is a feljelentett „célpontjává” vált. Az alkotmányjogi panasz idézi egy a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyamatban volt másik ügyben a feljelentettől készített igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény megállapításait, amelyek szerint a feljelentett „kevert típusú személyiségzavarban szenved, amelyben a paranoid, narcisztikus és disszociális személyiségzavar egyes jellemzői ötvöződnek”, ez azonban őt „nem teszi képtelenné és nem korlátozza abban, hogy cselekménye következményeit felismerje és ezen felismerésnek megfelelően cselekedjék”. Az indítványozó utal rá, hogy a feljelentett őt folyamatosan zaklatja, fenyegeti, rágalmozza, és ennek megakadályozása érdekében a bíróságok nem tesznek semmit.
- [7] Az indítványban foglaltak szerint a feljelentett olyan tartalmú videókat tett közzé az interneten, amelyekben az ügyvéd indítványozót „plágiummal” és „ügyvédi etikai vétség elkövetésével” vádolja, továbbá azt állítja róla, hogy ő az ügyfeleit átveri, és nem ért ahhoz, amit csinál. Az indítványozó szerint a feljelentett célja e videókkal az, hogy őt az interneten zaklassa és ügyvédként ellehetetlenítse, ezzel megsértve a jóhírnevét és a becsületét. Az indítvány azt is sejteti, hogy ezen sérelmei miatt azért nem kap védelmet a bíróságtól és a hatóságoktól, mert ezek a szervek is tartanak a feljelentett esetleges „lejárato hadjáratától”. Kifejti, hogy a feljelentett magatartása joggal való visszaélésnek minősíthető, mert az indítványozó ellen „számolatlanul indítja a magánvádas és közbélyes büntetőeljárásokat” – eddig több mint 120 eljárást –, amelyek miatt az indítványozónak már kb. 350 alkalommal (havonta átlagosan 15–20-szor) kellett tárgyaláson megjelennie a bíróságon. Ez évek óta elnehezíti az indítványozó ügyvédi munkáját és magánéletét. Az indítványozó azt is sérelmezi, hogy amikor az ellene indított eljárások során ismerteti az ügy előzményeit, és jelzi, hogy a feljelentett őt rendszeresen zaklatja, fenyegeti, illetve nagy nyilvánosság előtt rágalmozza, akkor ezzel annak a kockázatát vonja magára, hogy a bíróság őt fogja elmarasztalni e kijelentéseiért, miközben – álláspontja szerint – az ilyen esetekben, perbeli nyilatkozatokról lévén szó, nyilvánvalóan hiányzik a jogellenesség.
- [8] 3.2. Az alkotmányjogi panaszban támadott bírósági döntésre rátérve, az indítványozó kifogásolja, hogy a feljelentett azon állítása kapcsán, miszerint ő „kéjeleg”, a bíróság csak azt állapította meg, hogy ez a kijelentés nem szerepel a 9.B.126/2015/9. számú jegyzőkönyvben. Ez az indítványozó szerint nem jelenti azt, hogy a kijelentés nem is hangzott el, hiszen a bíróság nem jegyzőkönyvez mindent szó szerint; ezért – az indítványozó értelmezése szerint – bizonyítási kérdésnek kellett volna tekinteni azt, hogy a feljelentett a sérelmes kijelentést megtette-e vagy sem, továbbá érdemben kellett volna vizsgálni, hogy ez a kijelentés büntetendő-e vagy sem.
- [9] A feljelentett által tett másik kifogásolt kijelentés – miszerint az indítványozó „pszichopata” – nem hatósági vagy bírósági eljárás során hangzott el, hanem a 20.B.14.036/2015. számú ügyben, az ítélethirdetést követően, egyértelműen lejárató szándékkal.
- [10] Az internetre feltöltött videók kapcsán az indítványozó kifogásolja, hogy azokat a bíróság egyáltalán nem vonta a vizsgálódása körébe, csak általánosan utalt rá, hogy ezekben a feljelentett a véleményét fejt ki, és ez a gyalázkodás szintjét nem éri el.
- [11] Végezetül az indítványozó azt sérelmezte, hogy az ügyben a bíróság figyelmen kívül hagyta az 1/2015. (I. 15.) AB határozatban foglaltakat, bár erre ő hivatkozott. Az alkotmányjogi panasz szövegszerűen is idézte dr. Sulyok Tamás alkotmánybíró az 1/2015. (I. 15.) AB határozathoz fűzött párhuzamos indokolását.
- [12] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell

tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.

- [13] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [14] 5. Az Abtv. 27. §-a értelmében: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.” Az Abtv. 27. § a) pontja tehát előírja, hogy alaptörvény-ellenesnek tartott bírói döntéssel szemben csak valamely Alaptörvényben biztosított jogra hivatkozva lehet alkotmányjogi panaszt előterjeszteni. Az indítványozó – egyebek mellett – az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésére is hivatkozott, sérülni vélt rendelkezésként. Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése kimondja, hogy: „Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.” Ez a – Alaptörvény Alapvetés című részében található – rendelkezés nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {hasonlóan: 3203/2015. (X. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3215/2017. (IX. 13.) AB végzés, Indokolás [11]; 3359/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [15] Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz azon részében, amely az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésére hivatkozik, nem felel meg a befogadhatóság Abtv. 27. § a) pontja szerinti feltételének, ezért e tekintetben érdemi vizsgálatára nincs lehetőség.
- [16] 6. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése kimondja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az (1b) bekezdés e) pontja szerint a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. A befogadhatóság e követelményének a jelen alkotmányjogi panasz Alaptörvény II. cikkére és VI. cikk (1) bekezdésére hivatkozó részei nem felelnek meg.
- [17] 6.1. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó részletesen és alaposan bemutatta a feljelentettel fennálló konfliktusa kialakulásának okait, a feljelentett személyiségjegyeit, valamint azokat a szakmai és magánéleti nehézségeket, amelyekkel a feljelentettel évek óta tartó pereskedések, továbbá a feljelentett internetre feltöltött videóik miatt kénytelen szembesülni. Kifogásolta továbbá, hogy az első- és másodfokú bíróságok a feljelentett egyik sérelmes kijelentésének megtörténte kapcsán nem tettek lehetővé bizonyítást, valamint az általa hivatkozott videók jogsértő jellegét nem vizsgálták alaposabban.
- [18] Az indítványozó ezen előadása alkalmas ugyan arra, hogy általánosságban felhívja a figyelmet az életvitelében bekövetkezett változásokra, de a támadott bírói döntésnek csak tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját adja, és az Alaptörvény felsorolt, sérülni vélt rendelkezéseire, valamint az indítványozó által hivatkozott AB határozathoz (pontosabban az ahhoz csatolt, *erga omnes* kötelező erővel nem bíró párhuzamos indokoláshoz) nem kapcsol relevánsnak tekinthető és érdemi vizsgálatra alkalmas alkotmányjogi érvelést. Az Alkotmánybíróság már több esetben hangsúlyozta: „Nem felel meg az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott formai követelménynek a beadvány, ha az a támadott bírói döntéssel lezárt eljárások leírását és pusztán a törvényességi szempontú kritikáját, valamint az indítványozó szerint az Alaptörvény ezáltal sérülni vélt szabályai idézését tartalmazza, azok tényleges összekapcsolása nélkül.” {3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [13]; 3187/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3198/2017. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [19] 6.2. Az Alkotmánybíróság korábbi határozatában már rögzítette, hogy „a rágalmozás törvényi tényállása vonatkozásában annak megállapítása, hogy a konkrét ügyben a sérelmezett kijelentés értékítéletet vagy tényállítást tartalmaz-e, továbbá annak megfelelő minősítése, hogy az állított tény becsületsértő jellegű vagy sem, a bíróságok mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés” {3147/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [25]; hasonlóan: 3359/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [26]}.
- [20] Az Alkotmánybíróság továbbá – következetes gyakorlatának megfelelően – emlékeztet arra, hogy a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, és az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan – vélt vagy valós – jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati

eszközzel már nem orvosolható {pl. 3147/2016. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [23]; 3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3359/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]}.

- [21] 7. Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy jelen esetben az alkotmányjogi panasz részben nem az Abtv. 27. § a) pontja szerinti Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozik, részben pedig nem tartalmaz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának megfelelő, érdemi vizsgálatra alkalmas, releváns alkotmányjogi indokolást.
- [22] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglaltakra, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.
- [23] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy – miként erre az első fokú végzést meghozó Pesti Központi Kerületi Bíróság is utalt – az indítványozó feljelentése alapján indult büntetőeljárás bűncselekmény hiányában történt megszüntetése, valamint az ennek kapcsán előterjesztett alkotmányjogi panasz visszautasítása önmagukban nem zárják el az indítványozót attól, hogy jóhírnevének és becsületének állított sérelmei miatt a személyiségvédelem polgári jogi eszközeivel élhessen.

Budapest, 2018. február 20.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1616/2017.

